

РЕШЕНИЕ

№ 648

гр. Добрич, 10.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДОБРИЧ, XIX СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Деница Б. Петкова

при участието на секретаря Геновева Ст. Д.а
като разгледа докладваното от Деница Б. Петкова Гражданско дело №
20233230100284 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е образувано по искова молба на М. И. Х. с ЕГН ***** от гр. Д., ул. "*****" №***, вх.***, чрез надлежно упълномощен процесуален представител адвокат Ю. М., с която срещу Община гр. Добрич, с административен адрес ул. "България" №12, представлявана от кмета Й. Т. Й., са предявени кумулативно съединени иски по чл. 49, във връзка с чл. 45 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД, за заплащането на следните суми: 1) 10000 (десет хиляди) лева – главница, представляваща обезщетение за причинените неимуществени вреди (претърпените болки и страдания) на ищеца при падане, поради непочистената от ответника улична настилка - общинска собственост, което е станало при управлението на мотоциклет „СУЗУКИ АН 400“, с рег. №*** в гр. Д. по ул. "*****" при пресечката с ул. "*****" на дата **** около *** часа, заедно със законната лихва върху нея, считано от датата на подаване на исковата молба 30.01.2023 г. до окончателното плащане; 2) 514 (петстотин и четиринадесет) лева, представляваща законната лихва върху главницата за периода от 14.07.2022 г. до 29.01.2023 г.; 3) 1747 (хиляда седемстотин четиридесет и седем) лева, представляваща обезщетение за причинените имуществени вреди в следствие на процесния инцидент претърпени от ищеца, от които 1680 лева, включващи стойността на ортопедично изделие, 52 лева заплатена потребителска такса за лечение в „МБАЛ - Добрич“ АД и 15 лева за курс по криотерапия, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба 30.01.2023 г. до окончателното плащане.

Претендират се сторените по делото съдебно - деловодни разноски.

Исковата молба се основава на следните факти и обстоятелства: Ищецът е *** при ГКПП-Б., ГПУ К. при РДГП - Б., който към *** г. е бил на *** години, здрав физически и уравновесен мъж в активна възраст. На **** г. около **** часа, излизайки от дома си на горепосочения адрес с личния си мотоциклет "Сузуки АН 400", с ДК N: *** и придвижвайки се по ул. "*****" гр. Д. с не повече от 30 км./ч., приближавайки

кръстовището с ул. "****", Х. намалява допълнително скоростта си на движение до около 10 км./ч., когато при опит да направи десен завой, губи контрол на мотоциклета и пада на уличното платно. При падането си, мотоциклета на Х. го затиска, поради което той получава "счупване на дисталната част на дясната тибия, закрито" и счупване на дясната подбедрица от падане с мотор. Падането с мотора на ищеца Х. е станало в светлата част на деня, при ясно и сухо време и при добра видимост, като единствената причина за това е силно замърсената със строителни отпадъци, наноси, пръст, кал, пясък и прах непочистена улична пътна настилка, за която собственикът Община град Добрич системно не е полагал грижи /било лично, било чрез възложена работа на трети лица/ за нейното поддържане и нормална експлоатация. Ответната община носи задълженията и съответно отговорността за нейното поддържане, дори ако като възложител е прехвърлила тези си функции на трети лица.

Ищецът изпитва силни и непоносими болки вследствие на падането и веднага сигнализира от личния си мобилен телефон /***/ на телефона за спешни повиквания - тел. 112. От Спешния център изпращат линейка на "Бърза помощ", която транспортира по спешност пострадалия ищец до "МБАЛ - Добрич" АД.

На *** г. Х. е бил опериран в "МБАЛ Добрич" АД. Оперативното лечение е включвало "открито наместване на фрактурата с вътрешна фиксация, тибия и фибула", / като Х. е закупил ортопедично медицинско изделие /имплант за операцията/ на стойност 1680 лв., съгласно фактура 203844 /18.07.2022г./. На 22.07.2022 г. ищецът е изписан от болницата, като е заплатил потребителска такса от 52 лв., видно от фактура 203988/22.07.2022 г.. Издаден му е първият болничен лист , като той е ползвал болнични чак до ***г. , т.е. за период от 6 месеца. След изписването му от болницата следва продължителен и тежък период на лечение и възстановяване на Х., който не е приключил окончателно и към датата на подаване на исковата молба. Ищецът е правил три пъти за по две седмици рехабилитации в "ДКЦ II" гр. Д. срещу заплащане . Пострадалият десен долен крайник и към настоящия моменбт е видимо силно увреден, като Х. да продължава търпи физически и психически болки и страдания.

След изписването му от болницата на *** г. ищецът е бил принуден да бъде с гипс повече от 4 месеца на десния долен крайник и да ползва две патерици близо 5 месеца. Поставена му е шина над коляното, която обездвижва 2 стави на същия крайник , а над глезена му има охлузна, дълбока рана, която поради факта, че е била "запечатана" от сложената му шина се възпалява. Получава се силен оток на крака, който продължава повече от 5 месеца.

Вследствие на падането и претърпяното счупване на десния долен крайник. Х. изпитва веднага след падането си на улицата силни, до нетърпими по интензитет болки. Оперативно са му поставени на ставата /табията/ 16/17 винта. Ищецът е трайно обездвижен 9 дни, като след това е със силно намалена и ограничена подвижност близо 5 месеца, поради това че е бил в гипс, шина и патерици и не е можел да се обслужва пълноценно сам, като се е наложило за него да се грижи съпругата му. Ищецът е можел да се къпе само седнал на стол до Коледа на 2022 г., уринирал прав в шише, което му се отразило изключително негативно.

Вследствие на претърпяното падане на ***г. и претърпените травматични увреждания, Х. е претърпял на първо място морални страдания, включващи силни и непрестанни болки през първите 30 дни от счупването, а впоследствие и преминаващи в по-лека като интензитет болка от непрестанна, която се е дължала освен на фрактурата , но и на настъпилите оток и възпалителни процеси на долния десен крайник, които продължават и към настоящия момент. Нарушена била опорно-двигателната функция на крайника за период от 5 месеца, като пострадалият е бил принуден да ползва помощни средства - две патерици. По изложените съображения се претендира обезщетение за претърпените вследствие на инцидента болки и страдания

в размер на 10000 лева, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане, както и сумата от 514 лв. – законната лихва за забава върху сумата от 10 000 лв. за периода от 14.07.2022 г. до предявяването на исковата молба. Претендира се и сумата 1747 лв. - имуществени вреди, претърпени от ищеца, вследствие на същия инцидент от 14.07.2022 г., включващи заплатени разходи за ортопедично изделие - 1680 лв.; 52 лв. потребителска такса и 15 лв. курс криотерапия, ведно със законовата лихва за забава върху сумата от 1747 лв. от датата на предявяване на исковата молба до окончателното изплащане на всички парични задължения.

В срока по чл. 131 от ГПК ответникът е депозирал искова молба отговор на исковата молба. Оспорва изложените в исковата молба твърдения за мястото и механизма за настъпване на инцидента, за причинените на ищеца вреди, за причинната връзка между процесния инцидент и получените увреждания. Твърди се, че Община град Добрич е изпълнила задълженията си по поддържането в изправност на пътната настилка и не носи вина за настъпил инцидент. Релевира възражение, че инцидентът е настъпил по изключителна вина на ищеца, т.е. деянието е в резултат единствено и само от поведението на ищеца, който е нарушил разпоредбата на чл.20, ал.2 от Закона за движение по пътищата и при движението си не е съобразил скоростта си на движение с релефа на местността, състоянието на пътя и на превозното средство. Оспорва се, че инцидентът е настъпил поради това, че процесния участък от улицата е била непочистена, прашна и кална. Твърди се Община град Добрич да е изпълнявала надлежно всички свои задължения по почистване на улиците, като е сключила съответните договори за това, след проведени обществени поръчки. Сочи се, че към датата на настъпване на инцидента дружеството, на което Общината е възложила почистването на съответния пътен участък, е изпълнило надлежно всичките си задължения по договора. Оспорва се механизма на процесния инцидент, като се твърди, че по делото няма доказателства, че падането се е случило именно на това кръстовище и поради непочистване на улицата. Твърди се, че деянието е възможно да е настъпило, поради влошено здравословно състояние на ищецът, а именно вдигане на високо кръвно налягане.

В условията на евентуалност се твърди, че претендираното обезщетение за неимуществени вреди е прекалено завишено и надхвърля многократно причинените на ищеца болки и страдания.

По изложените съображения ответникът настоява за отхвърляне в цялост на предявените искове, в условията на евентуалност за намаляване на претендираните размери, поради релевирано съпричиняване от страна на ищеца.

В срок страните представят писмени бележки.

Добричкият районен съд, след като прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявени са при условията на кумулативно и обективно съединяване искове по чл. 49, във връзка с чл. 45 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД. Ответникът релевира възражения за съпричиняване по чл. 51, ал. 1 от ГПК.

За да е налице отговорност по чл. 49 от ЗЗД, с присъщата ѝ обезпечително-гаранционна функция, е необходимо първо да се установи отговорност по реда на чл. 45 от ЗЗД на физическо лице, на което е възложена работа, при или по повод на която е станало увреждането. Както е разяснено в т. 9 от Постановление №9/1966г. на Пленума на ВС, отговорността на работодателя по чл. 49 от ЗЗД възниква, когато вредите са причинени виновно от лицето, на което е възложена работата, чрез действия, които съставляват извършване на възложената работа или чрез бездействия за изпълнение на задължения, които произтичат от закона, технически и други правила или характера на работата; чрез действия, които не съставляват изпълнение на самата

работа, но са пряко свързани с нея.

Съобразно общото правило за разпределение на доказателствената тежест в гражданския процес, всяка от страните носи тежестта от установяване на онези факти, от които извлича изгодни за себе си правни последици, които именно за това претендира като настъпили. При иск за обезщетение за непозволено увреждане по чл. 49 от ЗЗД в тежест на ищеца е да проведе пълно и пряко доказване на всички обективни елементи от фактическия състав на деликта /вреда, противоправност на деянието, причинна връзка, възлагане на работа/, като субективния такъв /вината/ се предполага от закона, до доказване на противното от ответната страна. Както е разяснено в ППВС №7 от 29.12.1958г. в хипотезата на чл. 49 от ЗЗД лицето, което е възложило работата, в случая ответната Община, може да се освободи от отговорност, ако се установи, че лицето, на което е възложена работата, не е причинило никаква вреда, ако неговите действия не са виновни и противоправни или ако вредата не е причинена при или по повод възложената му работа.

С оглед наведеното възражение за съпричиняване в тежест на ответната Община е да установи при условията на пълно и главно доказване, че с поведението си ищецът е допринесъл за настъпване на вредоносния резултат.

От приложената по делото медицинска документация / епикриза от 22.07.2022 г.; медицински протокол на ЛКК от 25.07.2022 г.; 7 броя амбулаторни листи; амбулаторна карта; 6 броя болнични листи; фиш за СМП ; медицинско направление от 18.05.2023г. /се установява, че на 19.07.2022 г. М. Х. е бил опериран в "МБАЛ Добрич" АД, като оперативното лечение е включвало "открито наместване на фрактурата с вътрешна фиксация, тибия и фибула" . Ищецът е изписан на 22.07.2022 г. с окончателна диагноза: „счупване на дисталната част на дясна тибия, закрито...“ .До 09.01.2023 г. , т.е. за период от 6 месеца, е ползвал отпуск поради временна неработоспособност.

Изслушано е заключение по допусната комплексна съдебно-медицинска и автотехническа експертиза, неоспорено от страните и кредитирано от съда като компетентно и обективно изготвено, кореспондиращо с доказателствения материал по делото. Съобразно заключението механизмът на настъпване на пътното транспортното произшествие, станало на ***г. в гр. Д., кв. Р., на кръстовището на ул. „***“ с ул. „***“ с участието на мотоциклет „SUZUKI AN 400“ с рег. № ***, управляван от М. И. Х. е следният: На *** г., около **** ч., в гр. Д., кв. Р., по ул. „***“, в посока към кръстовището с ул. „***“ се е движел мотоциклетът „SUZUKI AN 400“ с рег. № ****управляван от М. И. Х. от гр. Д. Пътната настилка е била асфалтова, суха, износена, с повреди, неравности и следи от ремонти по нея. Произшествието е настъпило през светлата част на денонощието, при ясно време и добра метеорологична видимост. При движението си по ул. „****“, мотоциклетът „SUZUKI AN 400“ с рег. № ***се е движел с около 30 км/ч., според водача му М. Харамбиев, а когато е навлязъл в кръстовището с ул. „Маяк“, той е бил намалил скоростта си на движение до 10 км/ч. При движението си с тази скорост на движение, водача на мотоциклетът „SUZUKI AN 400“ с рег. № *** е предприел маневра завой в дясно с цел да продължи движението си по тази улица. При извършването на маневрата завой в дясно, водача губи контрол над управлението на мотоциклетът си и пада върху дясната му странична част, последвало е приплъзване върху платното за движение на мотоциклетът и мотоциклетиста, след което те са се установили в покой легнали върху асфалтовата настилка с дясната странична част на мотоциклетът върху нея. Вещите лица са категорични, че установеното травматично увреждане - счупване на големия пищял на десен долен крайник отговаря да се е получило по начина, посочен от пострадалия в исковата молба. Вещото лице – съдебен лекар докладва, че установеното счупване на големия пищял на десен долен крайник води до трайно затруднение в движението на долен десен крайник.

Обичайният срок за възстановяване при подобни травми е 3 до 4 месеца, но в конкретния случай възстановяването е било за по продължителен период от време от порядъка на 5-6 месеца, през което време пострадалият се е придвижвал с помощни средства и имал затруднение на движението на долен десен крайник. Има данни на десния долен крайник на пострадалия да са поставени импланти и винтове, както и за спираловидната фрактура на големия пищял.

Експертът съдебен лекар пояснява, че при получаване на травмите пострадалият е изпитвал силни по интензитет болки, които са били купирани с медикаменти в болничното заведение. Според него след този период ищецът не би следвало да търпи болки и страдания, но могат да се наблюдават остатъчни явления като груби цикатрикси от раната от дълбоко ожулване и постоперативните такива.

Според КСМАТЕ, приближавайки мястото на произшествието, при движението си по "****" мотоциклетът „SUZUKI AN 400” с рег. № *** се е движел със скорост около 30 км/ч., а когато е навлязъл в кръстовището с ул. „****”, той е бил намалил скоростта си на движение до 10 км/ч., при която скорост на движение е настъпил инцидентът. Според заключението по делото няма данни пострадалият да е страдал от заболяване, което да е в причинно следствена връзка с настъпването на събитието.

По делото е изслушана и съдебно-психиатрична експертиза, заключението по която съдът кредитира като компетентно и обективно изготвено, въз основа на което се установява, че преживяното в резултат на инцидента е довело до рязко влошаване на психичното състояние на Х.. Налице са били първоначално състояние на „зашеметеност“, с клинично проявление на известно стесняване на полето на ясно съзнание, стеснение на вниманието, затруднено до невъзможно възприемане на стимули. В резултат на падането, последвано от силни болки и травматични увреждания у ищеца са настъпили резки промени в психичното му състояние и поведение, определени от непредсказуемостта на ситуацията - висока по интензивност напрежение, тревожност, които носят клиничната характеристика на остра стресова реакция. Това е преходно разстройство със значителна тежест и е отговор на преживяния психичен стрес, заплахата за сигурността и физическото оцеляване на М. Х.. След извеждане на лицето от стресовата ситуация симптомите започват постепенно да затихват до 48 часа. Вещото лице докладва, че в резултат на инцидента, Х. е претърпял силни по интензивност физически болки и травматични увреждания, не само непосредствено след падането и затисването на крака му от мотора, но и преживените болки, наложили медикаментозно обезболяване и високи по интензивност притеснения и тревога преди и след извършената му оперативна интервенция, поддържайки изначално влошеното му психично състояние и липсващ нощен сън. Налице е било повишено мисловно и визуално преработване на преживяната масивна психотравма, с появили се мисли за непълноценност и изолация. Възприемал своята безпомощност като тежест за семейството си. Проявявал се в ежедневието като изключително неспокоен, тревожен, без съществен повод с лесно пламваща раздразнителност.

След отзвучаване на острата стресова реакция, влошеното психичното състояние на Х. се владеело от клиничната характеристика на смесена тревожно депресивна реакция, в рамките на оформилото се разстройство в адаптацията. Вещото лице пояснява, че това е състояние на субективен стрес и емоционално разстройство, обикновено нарушаващо социалното функциониране, което възниква в период на адаптация към значими жизнени промени или към последиците на стресогенно жизнено събитие. Болките и последвалите неудобства, свързани с хигиена, предвижване и активност с времето са намалявали по интензивност. Експертът докладва, че към настоящия момент е налице до известна степен психомоторно напрежение. М. Х. е емоционално нивелиран, хладен. Макар същият да отрича наличие на депресивни и тревожни мисли, цялостното му поведение дава сигнали за наличие на

потиснатост, общо неспокойствие. Според вещото лице у него са налице соматовегетативни симптоми, придружени от персистиращи, макар и със значително намалели по интензивност болкови усещания и прояви на старт-рефлекс. Експертът счита, че във времето соматовегетативни симптоми ще персистират, придружени от периодични сезонно-зависими болкови усещания и прояви на старт-рефлекс.

По искане на ищеца по делото са събрани гласни доказателства, като са разпитани водените от него свидетели Ж. С. Д., В. Ж. В. и П. М. Х.а /негова ***/, като показанията на последната свидетелка на основание чл. 172 от ГПК следва да се ценят в съвкупност с всички останали доказателства, с оглед нейното евентуално пристрастие.

Свид. Д. споделя, че е съсед на ищеца, като пояснява, че живее на ул. "****" № *** в кв. ***. Работи като **** в МБАЛ Д. АД. Знае за произшествието с мотор, при което ищецът е пострадал. Пояснява, че всеки ден пътува по улица "****", която е неподдържана, с много боклуци, прах и пръст. Улицата се почиствала само при дъжд. Била разкопана от около две години преди инцидента с М. Х.. Дупките по нея се запущвали с насипи от чакъл, а не с асфалт. На мястото на произшествието улицата била под наклон и там всичко се оттичало и събирало. След инцидента ищецът му се обадил и той го посетил в болницата. Разказал му, че е карал много бавно, с около 10-15 кв.м/ч., но на самия завой на улицата моторът се подхлъзнал и го затиснал. Към настоящия момент състоянието на ищеца не било възстановено напълно, накуцвал.

Свид. В. споделя, че също живее в кв. **** в Д.. Жената на ищеца и неговата майки били колежки. От М. Х. знае за инцидента с мотор. Произшествието се случило по време на водния цикъл. Навсякъде по улицата, където инцидентът настъпил, имало кал и прах. Улицата не се почиствала.

Свид. Х. /**** на ищеца/, споделя за инцидента, снатал на ***, след като съпругът ѝ излязъл от вкъщи. Моторът поднесъл и паднал върху крака му. Веднага след произшествието М. Х. ѝ се обадил. Тя отишла на мястото на инцидента преди линейката, която мъжът ѝ повикал, да е пристигнала. Състоянието от участъка от улицата, на която настъпило произшествието, било много лошо, било разкопано заради водния цикъл, имало чакъл, пясък, а завоят бил запрашен с червена пръст. Ищецът пояснил на съпругата си, че карал бавно, но на завоя моторът поднесъл. С линейка откарали М. Харалмбиев в МБАЛ Добрич. След около 3-4 дни ищецът бил опериран. Кракът му бил не само гипсиран, но имало и поставен имплант на стойност около 1800 лева, които те заплатили. Ищецът стоял около 10 дни в болницата. След изписването не можел да се движи сам, ползвал патерици и чужда помощ. Постоянно изпитвал болки, нощно време не можел да спи, приемал болкоуспокояващи. Това му състояние продължило около 5-6 месеца. До 11.01.2023г. ползвал болничен. Никога преди това не е имал инцидент с мотор. След инцидента провел няколко курса рехабилитация. Нямал други заболявания, които да са причина за падането като напр. хипертония. Около два месеца бил на легло, не можел да става, много трудно ходел до тоалетна, почнал да се раздвижва след третия месец. Около пет месеца се придвижвал с патерици. И към настоящия момент състоянието му не било възстановено. Свидетелката, синът им и техни близки се грижили за него. След катастрофата ищецът повече не се качил на мотор. Продад неговия.

Съдът кредитира показанията на свидетелите, като логични и последователни, кореспондиращи с останалия доказателствен материал в неговата съвкупност.

Съгласно § 7, т. 4 (в редакция, ДВ - бр. 26 от 2000 г.) от ПЗР на ЗМСМА в собственост на общините преминават и държавни имоти, сред които общинските пътища, улиците, булеварди, площадите, обществените паркинги в селищата и зелените площи за обществено ползване. Според указаното в чл. 11 от ЗОС имоти и вещи - общинска собственост се управляват в интерес на населението в общината

съобразно разпоредбите на закона и с грижата на добър стопанин . Следователно в тежест на съответната община е да поддържа улиците, като осигурява необходимите изисквания за непрекъснато, безопасно и удобно движение през цялата година. След като увреждането е настъпило на улица „Ал. Батенберг“ в кв. Рилци, гр. Добрич, която е общинска собственост, в тежест на Общината е задължението да осигури извършването на почистването ѝ по такъв начин, че да не се застрашава безопасността на гражданите.

В настоящата хипотеза установени са елементите от фактическия състав на чл. 49 във връзка с чл. 45 от Закона за задълженията и договорите: ищецът е претърпял имуществени и неимуществени вреди, в резултат на описания в исковата молба деликт. Видно от събраните по делото допустими писмени и гласни доказателствени средства, заключението по изслушаната КСМАТЕ, на *** г. , М. Х., движейки се с мотор със скорост от около 30 кв.м. /при разрешена скорост в града 50 кв.ч./ по ул. „****“ , приближавайки кръстовището с ул. „****“ и при маневра завой в дясно, загубил контрол над управлението на мотора и паднал, като дясната странична част на мотора притиснал десния му крак , в резултат на което настъпило следното травматично увреждане – счупване на големия пищял на десен долен крайник, наложило оперативна процедура с поставяне на импланти и винтове.

Връзката между установеното увреждане и последвалия резултат е доказана от заключението на вещото лице д-р Д. Д., който приема, че в следствие падането М. Х. е получил счупване на големия пищял на десен долен крайник, което е установено клинично и рентгенологично.

По делото се установи по категоричен начин, че процесният участък от ул. „****“ на ****г. е бил непочистен , замърсен с прах, пясък и кал . Няма данни, че ответната община е изпълнила вмененото ѝ от действащото законодателство задължение да поддържа улицата, общинска собственост, в състояние, което да осигури безопасно за гражданите движение по същата, както и че същата е положила грижата на добрия стопанин в тази насока. Събраните в хода на производството доказателствени средства, водят до извода, че това не е било сторено с нужната грижа. Представените ответната община писмени документи /извадка от сключен договор №ДОП – 181/27.09.2021 г., заедно с приложение №1 към техническата спецификация; заповед №1607/29.10.2021 г.; извадка от сключен договор №ДОП – 1/04.01.2022 г., заедно с график на дейностите по поддържането на улиците и тяхната повтораемост месечн, протоколи за почистване;разпечатка от сайта на Община Добрич и карта с обхват на битова канализация / установяват, че към датата на инцидента се е осъществявала дейност по почистване в процесния участък, не може да се установи при условията на пълно и главно доказване, че резултатът по обезопасяване на пътната обстановка с оглед изпълнението на задължението на ответната община, е бил постигнат. Поради изложеното и следващата кумулативно необходима представка се приема за установена.

Доколкото се установи, че увреждането е настъпило поради бездействие (неполагане на дължимата по обезопасяване на процесния участък грижа) на служители на Община град Добрич, респ. натоварени изрично от нея с тази дейност трети лица, вината им съгласно чл. 45, ал. 2 ЗЗД се предполага до доказване на противното. Тъй като посочената законова презумпция не бе оборена, следва да се приеме, че ответната страна обективно е допринесла за настъпване на вредоносния резултат.

С оглед гореизложеното предявените искове се явяват доказани по основание.

Относно размера на претендираното обезщетение за неимуществени вреди: следва да се вземе предвид принципното разбиране, че неимуществените вреди, с оглед естеството им, не могат да бъдат поправяни. Именно заради това предназначението му

е да улесни увредения в друга област, като законът овластява съда да определи неговия размер по справедливост. Преценявайки съобразно обществения критерий за справедливост по чл. 52 от ЗЗД и разрешението, дадено в точки II от мотивите и 11 от диспозитива на ППВС № 4 от 23.12.1968 г., следните обстоятелства, обуславящи претърпените от ищцата неимуществени вреди: а) характерът на причинените и телесни увреждания от процесния деликт – средна телесна повреда, изразяваща се в счупване на десен долен крайник довело до затруднено движение на травмирания крак за период от около 6 месеца; б) болките, страдания и битови неудобства, които ищецът е претърпял, както и зависимостта от чужда помощ в обслужването за период от около шест месеца; в) възрастта на ищцата – ****-години и ползван отпуск поради временна неработоспособност за период от 6 месеца; г) наличието на остатъчните последици, изразяващи се в налични болки в учредения крайник; д) и не на последно място социалноикономическите условия в страна към момента на инцидента, когато минималната работна заплата в Р България, определена съгласно ПМС № 3/24.03.2022 г., е била 710 лева, решаващият състав приема, че за обезщетяване на причинените на М. Х. неимуществени вреди, доколкото те подлежат на точна парична оценка, следва да се определи сумата от 10000 лева.

Претендираните от ищеца имуществени вреди в общ размер от 1747 лева, от които 1680 лева, включващи стойността на ортопедично изделие, 52 лева заплатена потребителска такса за лечение в „МБАЛ - Добрич“ АД и 15 лева за курс по криотерапия, са установени и доказани от представените писмени доказателства /фактура № 203844/18.07.2022г.; фактура № 203988/22.07.2022г.; фиксален касов бон от 05.12.2022г. / и заключението на вещото лице др. Д.. Същите се намират се в причинна връзка с увреждането, респ. претенцията следва да бъде уважена изцяло.

Неоснователно е и възражението на ответника за съпричиняване.

Приложението на правилото на чл. 51 ал. 2 от ЗЗД е обусловено от наличието на причинна връзка между вредоносния резултат и поведението на пострадалия, с което той обективно е създал предпоставки и/или възможност за настъпване на увреждането. Застъпеното становище в трайната практика на ВКС /решение № 45/ 15.04.2009 год. по т.д. № 525/ 2008 год. на II т.о.; решение № 206/ 12.03.2010 год. по т.д. № 35/ 2009 год., II т.о.; решение № 58 / 29.04.2011 год. по т.д. № 623/ 2010 г. на II т.о. и други/, че приносът трябва да е конкретен - да се изразява в извършването на определени действия или въздържане от такива от страна на пострадалото лице, както и да е доказан, а не хипотетичен и предполагаем, сочи, че обстоятелствата, които навежда страната и на които основава възражението си по чл. 51 ал. 2 ЗЗД, също трябва да са конкретни. Такива конкретни факти в отговора на исковата молба и първото съдебно заседание, ответникът не е навел. Възражение за съпричиняване, което не е основано на въведени конкретни факти в преклузивните за това срокове, а се изчерпва с общото позоваване единствено на нормативни актове, не подлежи на разглеждане / в този смисъл Решение № 250 от 30.10.2019 г. по в. гр. д. № 548 / 2019 г. на I състав на Окръжен съд – Добрич/.

При деликт длъжникът се смята в забава и без покана, т.е. дължи се обезщетение по чл. 86 от ЗЗД от момента на увреждането. Следователно върху главницата от 10000 лева се дължи обезщетение за забава за периода от 14.07.2022 г. до 29.01.2023 г. Използвайки общодостъпен онлайн калкулатор на НАП, размерът на обезщетението по чл. 86 от ЗЗД върху главницата от 10000 лева възлиза на 567,03 лева. Тъй като претендираното обезщетение е в по – малък размер – 514 лв., същото подлежи на уважаване в предявения размер.

Основателна е и претенцията на ищеца за присъждане на законната лихва върху главните задължения, считано от датата на подаване на исковата молба -30.01.2023г. до окончателното им заплащане.

Други доказателства и възражения от значение за спора не са ангажирани, а необсъдените съдът намира за неотносими.

С оглед гореизложеното предявените иски се явяват доказани в претендираните размери и полдежат на уважаване в цялост.

Относно отговорността за разноски:

С оглед изхода на спора и на осн. чл. 78, ал.1 от ГПК в полза на ищеца са дължими следните разноски: 519, 90 лв. – заплатена държавна такса; 2350,00 лева – заплатено адвокатско възнаграждение; 768,00 лева. – депозити за вещи лица.

Така мотивира, СЪДЪТ :

РЕШИ:

ОСЪЖДА Община град Добрич, с БУЛСТАТ 000852932, с административен адрес ул. "България" №12, представлявана от кмета Й. Т. Й., ДА ЗАПЛАТИ НА М. И. Х. с ЕГН ***** от гр. Д., ул. "*****" №***, вх. ****, на основание чл. 49, във връзка с чл. 45 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД, следните суми:

1) 10000 (десет хиляди) лева – главница, представляваща обезщетение за причинените неимуществени вреди (претърпените болки и страдания) на ищеца при падане, поради непочистената от ответника улична настилка - общинска собственост, което е станало при управлението на мотоциклет „СУЗУКИ АН 400“, с рег. №*** в гр. Д. по ул. "*****" при пресечката с ул. "****" на дата ****г. около **** часа, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на подаване на исковата молба 30.01.2023 г. до окончателното плащане;

2) 514 (петстотин и четиринадесет) лева, представляваща законната лихва върху главницата от 10000 лева, за периода от ****г. до 29.01.2023 г.;

3) 1747 (хиляда седемстотин четиридесет и седем) лева, представляваща обезщетение за причинените имуществени вреди в следствие на процесния инцидент претърпени от ищеца, от които 1680 лева, включващи стойността на ортопедично изделие, 52 лева заплатена потребителска такса за лечение в „МБАЛ - Добрич“ АД и 15 лева за курс по криотерапия, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба 30.01.2023 г. до окончателното плащане.

ОСЪЖДА Община град Добрич, с административен адрес ул. "България" №12, представлявана от кмета Й. Т. Й., ДА ЗАПЛАТИ НА М. И. Х. с ЕГН ***** от гр. Д., ул. "*****" №***, вх. ****, на основание чл. 78, ал.1 от ГПК сторените по делото разноски, както следва: 519, 90 лв. – заплатена държавна такса; 2350,00 лева – заплатено адвокатско възнаграждение; 768,00 лева – депозити за вещи лица.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Добрички окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Добрич: _____